

**תשורה
משמחת הנישואין
של
נפתלי הערץ וחנה שיחיו
מינקאוויטש
יום א', ה' אלול, תשע"א**

**WEDDING CELEBRATION
OF
NAFTOLI & CHANIE
MINKOWITZ
5 ELUL 5771**

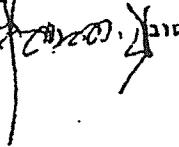
ונוכה זעהן זיך מיטין ורבין זיא למטה והוא ינאלאט

נואלהאָרוֹן - פָּאַרְאָרְן
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

סִמְךָן מִתְּגָלֶל שְׂנִיאָרְזָהָן
לִיכְדָּחָמָה
770 אַסְפָּעָן פָּרְקָהָוִי
בָּזְדָּלָגְגָן
בֵּיתָה, גֵּי כָּלָוּ מַנְקָיָא
בָּרוּקְלִין, נ.י.

הַרְהַיָּת אַיִּינָא כְּנוּיָכָן עֲוֹזָק בְּצִיּּוֹן
מִזְוָה, חִימָם כְּבוֹד שְׁדֵי

שָׁלוֹם וּבָרְכוֹת
בָּמָעֵנה עַל הַהְוֹדָה אָפָר נָוֹלָדָה לָהּ בָּם לְמַזְלָּטָוב
וּנְקָרָא שְׁמָה בַּיְּרוֹאָל חַנָּה שְׁלָלִיטִיאָן,
חַנָּה יְהִיר מַתְּחִילִית שְׁגָדְלִיהָ בַּיָּד עַם זָוָגָן פְּרִי
לְהַמּוֹרָה וְלְחוֹפֶה וְלְמַעֲשִׂים טֻבִּים מְמוֹן תְּרִבָּה.
—יזְדוּעַ מַכְיָע אַדְמוּר (סְמוֹהָרְשִׁיב) נִיּוּ, אֲשֶׁר
מְנַגְּגָנוּ הוּא לְאָמֵר גַּם בְּלִידָת בַּת לְהַמּוֹרָה וְלְחוֹפֶה
וּלְמַעֲשִׂים טֻבִּים, עַפְּ מַרְזָעֵיל (בְּרוֹכוֹת גִּזְא א) נְשִׁים
בְּמַאי צָבִין בָּאָקוּרְוִי—כְּתוּ בָּאָהָנוּרְיוּ כּוֹי וְנַפְרָאָרְכוּ כּוֹי.
בְּבָרְכוֹת מַזְלָּטָוב,

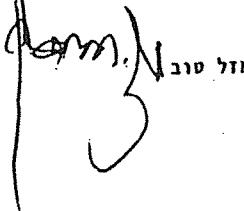
מכתב ברכה מהרבבי לרجل הולצת הכלה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N.Y. 11213
493-9250

סִמְךָן מִתְּגָלֶל שְׂנִיאָרְזָהָן
לִיכְדָּחָמָה
770 אַסְפָּעָן פָּרְקָהָוִי
בָּזְדָּלָגְגָן
בֵּיתָה, גֵּי כָּלָוּ מַנְקָיָא
בָּרוּקְלִין, נ.י.

הַרְהַיָּת אַיִּינָא כְּנוּיָכָן עֲוֹזָק בְּצִיּּוֹן
מִזְוָה, חִימָם כְּבוֹד שְׁדֵי

שָׁלוֹם וּבָרְכוֹת
בָּמָעֵנה עַל הַהְוֹדָה אֲשֶׁר נָוֹלָד לָהּ בָּם לְמַזְלָּטָוב
הַכָּה יְהִיר פָּהָשִׁיָּה שִׁיכְנִיסָּהוּ לְבָרִיתָה כְּן יְכִנְיָהוּ לְמַוְרָה
אֲבִינוּ, וְכָסָט שִׁיכְנִיסָּהוּ לְבָרִיתָה כְּן יְכִנְיָהוּ לְמַוְרָה
וְלְחוֹפֶה וְלְמַעֲשִׂים טֻבִּים, וַיָּגַדְלוּ בִּיחָד עַם זָוָגָן פְּרִי
מְתֻחָרָה הַרְחָנָה.

בְּבָרְכוֹת מַזְלָּטָוב

מכתב ברכה מהרבבי לרجل הולצת הכלה

(Translated from the Hebrew of a letter from the Lubavitcher Rebbe to Rabbi Chaim Wolosow on the occasion of Chana's birth)

B'H, Kislev 3, 5751
Brooklyn, NY

Rabbi and Chasid, G-d fearing man, respected and pleasant, one who is involved in work to benefit the community, Rabbi Chaim Tzvi, may he live.

Greetings and blessings!

In response to your notice that a daughter was born to you for a Mazal Tov and she was named Chana, may she live a long and good life.

May it be the will of the blessed Hashem, that you raise her comfortably – together with your wife, may she live, - For Torah, Chupah and Maasim Tovim (study of Torah, marriage and good deeds).

It is known from our honorable and holy Admur (our master, our teacher and our Rebbe – the Rebbe Rashab) soul be in Eden, that it is our custom to say also at the birth of a daughter, "to Torah and Chupa and Maasim Tovim", based on the sayings of our Rabbis of blessed memory (in tractate Berachos 17a): Whereby do women earn merit? By [making their children go to the synagogue] to learn Scripture [and their husbands to the Beth Hamidrash] to learn Mishnah, and waiting for their husbands [till they return from the Beth Hamidrash].

With blessings for Mazal Tov
(Rebbe's signature)

וועאלאַסְפָּעָה-ברוקליין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacynth 3-9250

ב"ה, ימי הפליחות, ה'תשל"ב
ברוקליין, ג.ו.ג.

הרב"ה איז"א זוז"כ כו"
מו ה נחום שי'

שלום וברכה

לקראת השנה החדשה, הבאה עליינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנגדי בזאת להבייע
ברכתי, לו ולכל אשר לו, ברכה בתיבת וחמייה
טובה לשנה טובה ומתקאה בגשמיות וברוחניות.

Moshe Schneerson

מכتب ברכה מהרבי לאבי אביה של הכללה

סינקאָפִּיֶּץ-ברוקליין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacynth 3-9250

ז'וזם טננאל שנאֹוּרָסָאוּן
לוֹסְטוּוּסָה
770 אַסְפָּעָה פָּרָזָה
ברוקליין, ג.ו.ג.

ב"ה, ימי הפליחות, ה'תשל"ב
- ענה בסמות וומשיים
להחילוקות אוילולא של
רבנו זצ"ק -
ברוקליין, ג.ו.ג.

הה"ה איז"א זוז"כ כו"
סודן נטולו אעריך שי'

שלום וברכה

לקראת השנה החדשה, הבאה עליינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנגדי בזאת להבייע
ברכתי לו ולכל אשר לו, ברכה בתיבת וחמייה
טובה לשנה טובה ומתקאה בגשמיות וברוחניות.

Moshe Schneerson

מכتب ברכה מהרבי לאבי אביה של החתן

LT

gurary

56^A GROXTETH Road

LIVERPOOL 8 (England)

Lishno Toivo Tikkoseivu
vesichoseim

CHANA MOUSSIA

MENDEL

נוסח מברך שכתב הרבי בכת"ק באנגליה (בעור משרד המברקים) לאחיו הו"ח וכו'
רי ישראלייב ע"ה לקרהת שנות תש"יב (להעיר שהוא נפטר באותה שנה בי"ג
אייר). המברך חתום בשמות הפרטיות של אמו של הרבי - הרבנית הצדקנית מרת
חנה ע"ה, והרבנית הצדקנית מרת חי מושקא ע"ה ושםו של הרבי. ר' ישראלייב
לייב השתמש בשם המשפחה "גורארוי" (אולי זה היה השם בדרכו של).

Soloists: Shmuel Yosef & Meir Zirkind) Yosef Yitzchok Tiefenbrun

Why worry today, if tomorrow I can pay
 When the Bartender serves everyone who deserves
 Be it Mashke or wine I'll take a drink and feel fine.
 O nations, sing the praises of His people
 For He will avenge the blood of His servants,
 Bring retribution upon His foes
 and placate His land and His people

וְאֵת זֶל מַעַן זָרְגָעָן
 וְאֵם וּוּעַד זִיִּין מְאַרְגָּעָן
 זֶה דָּעַר שָׁעַנְקָעָר וּוְיִלְאָוָנָז בָּאַרְגָּעָן
 וְסָמָג דָּאָז זִיִּין, מַשְׁקָה אַדְעָר וּוְיִיָּן
 זְסָאִיר מִיד אַקְלַיְשָׁעָק אַרְיִין
 הַרְנִינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ, פִּי דָם עַבְדִּיו יִקּוֹם
 נַקְםָ יִשְׂבַּב לְצִדְקוֹ, וּכְפַר אֲדַמְתוֹ עַמּוֹ

This niggun was introduced by Reb Peretz B'Reb Meir Simcha Chein when he came to the U.S.A. in 5729 - 1959.

He learned this niggun in his youth from the Chassidim of Nevel, Russia. It expresses hope that the Almighty will grant all his blessings to his people even though they might sometimes be deficient in their total commitment to Him.

Reb Peretz Chein (great-grandfather of the chosson) arrived from Soviet-Russia in Kislev 5729 (1969). At the Yud Tes Kislev Farbrengen by the Rebbe, Reb Peretz sang the above niggun. When his grandson, Rabbi Leima Minkowitz, went to Yechidus for his birthday, the Rebbe said to him: your zeide was here and introduced the niggun, it would be worthy for you to teach it to everyone. The niggun was released on the record which was produced in honor of Shnas Hashivim (the 70th birthday of the Rebbe). The Rebbe checked and amended the text (which was subsequently printed on the jacket of the record).

הַרְנִינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ, פִּי דָם עַבְדִּיו יִקּוֹם
 זְסָאִיר מִיד אַקְלַיְשָׁעָק אַרְיִין
 זֶה דָּעַר שָׁעַנְקָעָר וּוְיִלְאָוָנָז
 וְסָמָג דָּאָז זִיִּין, מַשְׁקָה אַדְעָר וּוְיִיָּן
 זְסָאִיר מִיד אַקְלַיְשָׁעָק אַרְיִין
 הַרְנִינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ, פִּי דָם עַבְדִּיו יִקּוֹם
 נַקְםָ יִשְׂבַּב לְצִדְקוֹ, וּכְפַר אֲדַמְתוֹ עַמּוֹ

נחבאר, אשר דיווק החור"כ הוא בוגא"ז ד"ואל", שמהו א"ז מוכח שאיב"ז החלטת דיבור, ולכן מקשה "ואין אנו יודעים מה נאמר לו בדיבור הראשון". מא"כ הדיווק מה חלמוד לומר" שבפירוש רש"י הוא על פסוק הראשון שבסדרה, וسئلתו "מה ח"ל" איננו רק על החיבות "אחרי מות שני-بني אהרן", כי אם, על כל הפסוק. שהי' לו להתחיל "ויאמר ה' אל משה. דבר אל אהרן אחיך בז'", ולמה לו לכתוב מוקדם (עוד פעם) וידבר ה' אל משה. ואח"כ נחבאר, שדרך אגב, מחרץ רש"י גם דיווק החור"כ, מ"ש ואל בוגא"ז. דזהו מה שמסיים בפירושו "לכן נאמר אחרי מות שני בני

(שכל זה הוא דבר אחד, ומ"ש באותיות גדולות הוא ~~אָגָן~~ הגדה), שכונתו בזה,

עסוקה הקב"ה לפשה שידבר אל אהרן בעניין "מות שני בני אהרן", ואלה שיטות מוגבלות

בצ'רנומלון. הבהיר מזוזה מ-טולב באל בונז ג'ן.

שְׁלֹמֹה קָרְבָּן אֶל בָּם שְׁבָתוֹת אֲבִי פָטָמִים וַיַּדְבֵּר בְּאַלְפָנִים וְעַמְּגָר בְּ

יְהוָה אֵלֶיךָ יִגְבֹּרְךָ יִגְבֹּרְךָ יִגְבֹּרְךָ (יְהוָה אֵלֶיךָ יִגְבֹּרְךָ)

לפנֵי ה' וְיִמּוֹתָה) וְבַזָּעֲגָלָה כְּכֹתֶב וְבַזָּעֲגָלָה

ב. בין הקושיות גג של פירוט רש"י הקשה: למה הוצרך אהרן בכלל לזרנוז

מיוחד, והרי בפרשת אוּפִירֶשׁ"י שזכור הזידורז הוא רק בעניינים אלו אשר הם

"מיד ולדורות" (וביוחר - במקום שיש בו חסרון ביבס), וכןן - איננו לדורות, כי

כל האיזוני שיר רק בזמן הבית, ובפרט אשר כל האיזוני הוא רק עניין של גלגול, **ולא** יבוא גוֹיִם

שאלה: מהו פירוש התייחסות "וכאן איננו לדורות כי כל הציוני שין רק

בזמן הבית" והר' גם האיווי' אגב' זו (זאת חדוד העולה) היא דק בזמן הבית?

$$-\frac{1}{2} \operatorname{Re} -\sqrt{\lambda_2 \lambda_1} \operatorname{arctan} \left(\frac{\sqrt{\lambda_1}}{\sqrt{\lambda_2}} \right) = -\frac{1}{2} \operatorname{Re} -\sqrt{\lambda_2 \lambda_1} \operatorname{arctan} \left(\frac{\sqrt{\lambda_1}}{\sqrt{\lambda_2}} \right)$$

- پ. ۱۰۲ آنچه در اینجا مذکور شده است، از این دو نظریه ای که در اینجا مذکور شده است، از این دو نظریه ای که در اینجا مذکور شده است،

ପାତ୍ରଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ଏହା ଏହାରେ ମାନ୍ଦିଲି କାହାରେ କାହାରେ

וְעַל-תִּשְׁאַל מֵהֶם כִּי-בָּאָתָה הַזֹּאת וְאַתָּה תִּשְׁאַל אֶת-מֹשֶׁה

1914-15 1915-16 1916-17 1917-18 1918-19 1919-20 1920-21 1921-22

רְאֵבָנָה-גִּזְעֹן רְאֵבָנָה-גִּזְעֹן

• (Digitized by srujanika@gmail.com)

קְרֵבֶת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל!

Из выступления Любавичского Ребе הַצָּדָקָה накануне первого дня месяца Сиван 5740 г. /15 мая 1980 г./

/Эту часть выступления Ребе произнес по-русски/.

סְבָרָכָה

В канун ~~нашего~~ праздника Шавуот я призываю всех еврейских детей - где бы они не находились! - обратиться с просьбой к отцу или матери, к дедушке или бабушке, к каждому из них или ко всем вместе.

~~Пусть еврейские дети~~ ^{都将} ~~настойчиво~~ просят и добиваются, чтобы приготовления к получению Торы от Б-га, Владышина вселенной - в ^{יְהוָה} праздник Шавуот - начались с первого дня месяца Сиван.

~~Пусть эти приготовления~~ ^{都将} ~~включают~~ ^{都将} ~~уже~~ ^{都将} что будет принято твердое решение исполнять все заповеди нашей священной Торы. Как ~~превозгласили~~ ^{都将} наши предки у горы Синай; "нааде венишма" - будем исполнять и слушать! - не спрашивая объяснений зачем это нужно, не спрашивая, что за это получим.

ברכת קמיה

Поскольку Тора была дана самим Б-гом каждому ^{בְּצֻדָּקָה} еврейскому ребенку, мальчику или девочке, - можно быть уверенным: они ~~都将~~ ^{都将} и навер- ^{הַצָּדָקָה} добьются, чтобы каждый отец и мать, каждый дедушка и бабушка, начиная с первого дня месяца Сиван, занимались с ними и увеличивали тем самым их знания в Торе и еврействе.

חלק מהמשיח שהרב אמר בערב ר'יח סיון תש"מ ברוסית, והרב הגי' השיחה ברוסית. הרב הקדים לשיחה זו: מתאים שתיכף ימסרו הדברים ליהודים מאחורי מסך הברזל, ומצוה בו יותר מבשלוחו, ע"כ אדבר בשפה שהיהודים שם לא יזדקנו לתירוגום או שליח ומליין בינוותם. בין השאר הוסיף הרב בתכית'ך שככל ילד צריך לבקש להcin עצמו לקבלת התורה. (חלק זה מהמשיח נדפס בלקו"ש חכ"ג ע' 253 בתרגום מרוסית).

ב'ה

ב"ק אדמו"ר שליט"א

דו"ח - מכת"א

בתחלה שהחלה לנו לעבוד על ההוספות להספר "כתר שם טוב" ה', בדעתנו
השווות עם הספרים "בפ"י צבע"ג חנוך", שכל התוורות שלקם מהספרים הנ"ל,
ולהעדר על השיבורים וההוספות בשואה"ג, נוטף לזהב כל הספרים של תלמידיו
הבעש"ט והה"ט (המובהאים בספרי חב"ד) תורות ופתחמי הבעש"ט. ועל כולנה לאטס
כל ספרי חב"ד תורות ופתחמי הבעש"ט – ולזכרן כולם בההוספה –

ונתחלגו בכל הנ"ל, וראינו שמאז קוצר הזמן יהי' בלתי אפשרי, שכן בחלום אצליחו ללקט החזרות והפתוגמאות רק מספרי חב"ד, ומפנוי קוצר הזמן גם זה אייננו בשליביותם. **אגדת גן רוחן** מילא ערך רב בדורות,

בגמץ העברות הינו כמה קישוטים שעכbero ההדפסה, כמו טווח בסידור הפיקאות בהספר (שלבן האיו-זר'בים לסדר בערך חצי-הלאק ב- "עווח"פ), זוג כשבבר חי. אצל הכהן - כרך הרבה ספרדים ע"פ טיפות חלך ההטבוח לנני פנוי הספר, שהוא עכבר הבהיר ליום לטם.

המשתוחቸ በክዎ"ל דהספַר הַמִּזְבֵּחַ

הרבנית מדד בהתוויל.

לquo ופיידרו החופשון (חוורות ופתחות מנהגים והנחות, אמרוח קודש). ארוי, ליב שי, אקליאן, ויהודה ליב שי, אארא שפירא ונחמן שי, שפירה

אליזה טרי, איזיפבוים צרך המ"מ לפסוקי תה"ר, והמפתח לפטוקים ומארז"ל

יוסף שי', מינקאוויטש ערד המ"מ למארז'ל וכו'.

מגדיסי עמאנזידע פרעס – הר"ר צבי שי' גנזבורג והר"ר מרדכי ליב שי' חן, (שאצלם סודר או יטבוזעא) הספר הניחו כל העכודה בהדפות, ועסקו דק בזה כברץ הוי גדול).

(נוו' בדרכו הבהיר שולזינגר) ר' שטראל-שולזינגר עבד בשיטת לב

וְיַעֲשֵׂה שָׁהַגְּבָרִים אֶבֶן "אוֹוְסְרָטְבִּים" וְכֵן)

בגמ' הילא ר' יונהש ש' דובגראוווסק עוזר בההו"ל בעבודתו אצל שולזינגרע.

בגלווה ההויל החביבנו עם הריה יהודא ליבש שי גראנץ, וגם עזרא זאה, וגם ערך את העזרות ואיזוגים.

ועד להפצת שיחות

בסוף חודש כסלו תשל"ג קיבל "וועד להפצת שיחות" הוראה מהרב הראשי להוציא לאור את הספר "כתר שם טוב" (פעם ראשונה בהוצאה קה"ת), ושיספיקו תורות הבعش"ט והביאורים וכן שמובאים ע"י כל נשייאי חב"ז, ועוד – ושהספר יהיה מוכן למכירה לבסוף כי"ז טבת! כמה אברכים עסקו בזה בראציפות במשך הזמן הניל'. למרות כמה קשיים שהיו בכך יצא הספר לאור כמה ימים קודם כי"ז טבת. אב החתן זכה להשתתף בספר זה בעריכת המראי-מקומות למאמרי חז"ל וכו'.

על דוח זה ענה הרב: ואשרי חלום זכויות הרבים מסיעותם

לգוף מ"ו ביחס כ"ו אדר ב' בערך.

טכון זעיגן גראן צ'רניאן אונז'ה זעיגן גראן צ'רניאן אונז'ה

לעומת פ"ז ביזה כ"ג אדר ב' משכיהו

ולכן מסר ע... ו...

וילכו מספר עי"ז

כִּי־קָדוֹם־לְלִפְנֵי־מְשֻׁבֶּךָ בְּנֵי־בְּנֵיכָךְ — אַכְלָה־בְּנֵם — כִּי־

סדר התהנותן יותר הווא' מלהקון בלבב תרבותם מההניעודות נבדך
בנשתתפות כולכם; ועוד בשיבוב מחיל המרכזיות, חורמת אמת מרכזיות, וכבר
מכיר בקשר האפקטואות-תמודדו שניות דגש לאכזריך, וכאוזן כל אחד ישבם (באותו
היום, ובקומפלקסים שלם) יונקט יאוזן, על-פניהם, נלטedor (באותו היום) הילטדר
הנשען בלבבם, אך מוקדם כשר ושם, נושא-גבבב-חרוייזי, מכברים של מוש-מושיע. ?
כל השגה שלנו יאנדר, ואבנדייבן נושא.

אנו מודים לך על זיכרונותך ימיים עמ"י הבורל וכברו".

הוועזרות אגסידעות לחפוזדריון וכיו' יבקשו מ', אברגאש טריין

Digitized by srujanika@gmail.com

לעשות מפוגת-אחד או שניים-טייסדרו הפל וצימבו מנגנון תקינה
בנוגע לפרייז, הנה ב'ק אדם'ר שליט'א מתחזק באני'ן גאנט
לנטונז'ם יחוועדו רק בישיבת ברוניאה יתנו לר' גיטן גאנטיגאו
ע' ח'ן, ואם יחוועדו גם בקרבת אוניב'ס אוניב'ס אוניב'ס אחד לר' גיטן, ואחד
גאנטיגאו.

אם ישתו במרקיזיל-יבקרו במנגה חגולים ותחסרו מ"א מכ"ק אדום"ה

ויליפ' אַבְיקָשׁ אֲחָתָה מִלְמִידִים חַזּוּרִים מֵתָה יְמִסְרָה בַּמְלֹאתָה הַפָּאָה כֶּבֶר וְשָׂמֶן

ישיחו ערו ויבטרו עני פטקו להחוו עדות ש... ו... לא יוכלו למסנוו...

לתוכו צויכלו אמריך לבך צפוי. אמריך גמיהו אמר עמי במרקז

בתשכ"ה קודם שנסע ה"קבוצה" בחזרה לאה"ק ת"יו מסר הרב להרבי חדוקוב כמה הוראות למסור להם, והרבו אמר שאינו יכול לדבר אתם ביחידות "מסיבתו הפרטית" (שנת האבילות אחרי אמו). אח"כ הגיעו הרב ההוראות.

להערכתו בלקו"ח נשא (כט, ב) שמנוחת נדבה מביאה בכפיפה מצגיה, שזהו דלא כמפורט בסוטה (יד, ב) דפסול - הרי מפורש שם שהטעם דהקריבתו נא לפחצר גו', ואיסור זה איןנו מן החורה (כס"מ הל' איס"מ פ"ב ה"י) (ודלא כי"א מהאחרוניםASA דאסור מה"ח - דלפ"ז איןנו מובן הא דעתנים מביאים ?פערין בסלי נארים של ערבה (בכורים פ"ג מ"ח) שבודאי פחותים מנצח דקל (דהינו כפיפה מצרית, כפרש"י בסוטה שם)).

3. גִּבְעֹנָה כְּנֵסֶת יְהוָה וְעַמְּךָ יְהוָה עַמְּךָ יְהוָה

"לשיחת בפרש"י ס"פ מסע"י (ש"פ מסע' תשכ"ה)

ב' י

במה אמר דיב"ג ניסן נתבאר שג' אהבות - בכלל לבך ובכלל נפש
ובכלל נאדרן - הם מן הקלקל הכבד. במחילה בכלל נפשך, אח"כ בכלל לבך,
ואח"כ בכלל מאדרן. וננתבארanza, דעתך בכלל נפשך הוא בכלל.CH
אבלAuf"כ אפשר שזהו רק מצד הייצ"ט אבל היצה"ר רוצה להיפר, וכמבוואר
במגניא (פ"ט) ש... אחד משני היצרים (שתי הנפשות) רוצה למשול
ולשלוט על כלל אהבות הנפש. וזהו העילוי דבכלל לבך בשני יצרים,
שגם היצה"ר נהפרק לקדושה, ועוד שנעשה חד עם הייצ"ט (שלבן שניהם
הם באותה התיבה, לבך), אתה הפיכך חסוכה לנהורא ומריריו למייחקן.
אתה רוחאים זה עם הסדר שבפסוק. וגם בחסידות בכ"מ מבואר כי
הסדר שבפסוק, וגם בד"ה הא לחמא ענייא באוה"ת (שליליו מיסוד המאמר)
ע' חנוך: ובכל נפשך הוא אהבה גבוהה יותר.

בש"ד, טיחמ' כ"ק אדרון"ר שליט"א להקאנזוענשאן דכשי וبنות חב"ד,
אי פ' במדבר, כ"ה איר ט"ל.

ט"ערעפעט זיך דארך, נארך עבח מברכים חודש ציון, דער דרייטער
chodsh, לוייט זוי מ'צילם בא אידן, אנהיבנדיק פון ניטן. דערזילט
די גומן (הנחתה הות') או דאס איזו דער חודש וואס טיליפ זיך איזים,
און האט א ספצעיעלע באדייאונגע דערמייט וואס דאס איזו דער חודש
ווען מען הווא געגעבן די תורה איך.

וועט צוועמען מיטן בעבן די תורה האט מען דארך דעםאלט געמאכט
אידן פאר א פאלק (א פאלק/צווישן אלע פעלקער), וואס ווערט
אנגעראפֿן "בוֹי אָחָד בְּאַרְצָה" או ס' איז אן איין-אוֹן-איינזינע קער
פאלאק אָבָּה דער גאנצער וועלט,

און ניט נאר איזו איזוי געוווען בזמנ שבית המקדש הי' קיים,
ווען דער בית המקדש איזו געוווען, און מהאָס געהנט אַזִּיגענעם
מלך מיט אַסְנָהָדוֹרִין, מיט אלע אַשְׁבָּעָבָתְּ הַיְלִיקָע זאָכָן; און ניט
נאָר ווען מְהֻאָס באַקּוּמָעָן די תורה, וואס דעםאלט איזו מען גיזווען
איין אַסְדָּבָּר, אוֹיסְגַּעַטְּיִילָּט איזו אַפְּגַּשְׁתִּילָּט פון אלע פעלקער, - נאר
אוֹיר זוֹזֵן "מְפֹזֶר זְמֹפּוֹרֶד בֵּין הַפְּמִימִים" איך דעם אוֹיבָרְשָׁנָס
ווילן, האט ער פָּאָרְגָּאָנְדָּעָרְגָּעָסִיקָּט אַיְדָּן זְרוּתִין אלע אַיְבָּעָרִיקָּעָ פָּעָלָקָּעָר,
איין פָּאָרְסִידָּעָנָּעָ לְעַנְדָּעָרָן, איזו (אַפְּילָו איך ניט אַיְדָּן אַגְּרָקָּעָנָּעָן גוֹן
זאָגן) - "יְתַנוּ עַמְּךָ", אוֹ ס' איז אַיְנָ-אוֹן-איינזינע קער פָּאָלָק -
אוֹיר אַיְן דער צִיְּתָן ווען ער איזו "מְפֹזֶר זְמֹפּוֹרֶד בֵּין הַפְּמִימִים" (אַסְתָּוָר
בָּח),

און מיט וועאָס איזו דאס - דולַּל דערוף וואס "וְדַתְּתָּם שְׂוֹנוֹת
מְכָל עַמְּךָ", גוֹאָס זַיִּיעָרָע אַוְיִּיפְּרָוְנָגָעָן אַוְן זַיִּיעָרָע גַּלְעָזָן, אַוְן זַיִּיעָר
דָּה - זַיִּיעָר רַעֲלִינוּי - אַיְזָן אַנְדָּעָרָט פָּוֹן אלע אַיְבָּעָרִיקָּעָ פָּעָלָקָּעָר, וואס
דָּוָרָק דָּעַם בְּלִיבָּנָן זַיִּי גַּאנְצָן אלָס אַפְּאלָק, אַוְן בְּלִיבָּנָן גַּאנְצָן אלָס
אַיְחִיד - אלָס אַיְנָאָלְגָּעָעָמָעָן מְעַנְשָׁטָן, אַוְן דאס אַיְזָן דִּי אַיְגָּזִיקָּעָ
גַּאֲרָאָנָטִי אַוְן זַאְלָהָן נִיט גִּינְזָן פָּאָרָלָרָן, אַדְעָר בְּגַטְמִוּת אַדְעָר
ברוחניות, אַדְעָר אַיְן בִּיְדָע אַזְּבָנִים.

וְיִבְּאָלֶד אַז דער אוֹיבָרְשָׁנָס הָאָט אַזְּוִי אַזְּוּקְעָשְׁטָלָט, וואס
דער אוֹיבָרְשָׁנָס אַיְזָן דער שָׂקוּר - דער אַנְהָוִיבָּס אַוְן דער קָוָאָל -
פָּוֹן וְזַעַמְעָן סְזָוּעָר איך גַּאנְצָן וְזַעַמְעָן, אַוְן אַיְדָּן בְּפָרָשׁ באַקּוּמָעָן
טוֹב וְחֶסֶד - גַּוּשָׁע זַעַמְעָן אַוְן באַרְעָמָה הַעֲרָצִיקָּעָ זַעַמְעָן,
איְזָן דָּעָרְפָּוֹן פָּאָרְסָטָאָנְדִיקָּעָ, אַז דאס אַיְזָן נִיאָ גַּעֲמָבָט גַּזְוָאָרָן,
חַ"וּ, אַוְיִּפְּ-מְאָטָעָרָן אַיְדָּן אַוְן מַאֲכָן זַיִּי נְעוּרָאָן עַנְגָּג, נָאָר אַדְרָבָה,
אַט דאס וואָס מְהֻאָס זַיִּי גַּאנְצָן "דְּתִיחָם" (וּוְעַלְכָּעָ זַיִּינָן) שְׂוֹבוֹת
מְכָל עַמְּךָ" - סְפָּעָצִילָּע אַוְיִּיפְּרָוְנָגָעָן אַוְן גַּעֲזָעָן, אַוְן אַתְּרָה וואָס
איְזָן גַּעֲגָעָן גַּעֲוָוָרָן, אַיְן זָמָן מְתַחְנָה, פָּאָר זַיִּי בְּפָרָט, אַיְזָן דאס
כָּדי דָּוָרָק דָּעַם זַאְלָן זַיִּי אַוְיִּפְּגָּהָיָהָן וּוּרָעָן אַז דָּרְגָּה - בָּזָוָע
טָמָאָנָד - צָו וּוּלְכָבָעָ זַיִּי זַיִּינָן צַוְּגָלָפָאָסָט,

און דאס וועס זַיִּין זַיִּיעָר גְּלִיק אַוְן זַיִּי
וּוּלְכָבָעָ זַיִּין זַיִּי זַיִּיעָר זַיִּין, אַיְזָן דָּרָגָלְסָפָעָ מְאָס, אַיְזָן זַיִּיעָר
לְעַבָּן אַיְזָן דָּרָגָלְסָפָעָ מְאָס, אַיְזָן זַיִּיעָר

בְּזָה אַז אוֹיר אַיְן דִּי פָּעָלָקָר אַגְּרָקָעָנָן אַז "הַיָּא חַמְתָּכָם וּבִינְחָכָם"
אוֹיבָר אַיְדָּן פִּירָן זַיִּק אַוְיִּף לוּיט דָּרָר תורה; וואס אלע פָּעָלָקָר ווּוִיסָּן

- אַז -

הנחתה הות' בלתי מוגה

שיחה זו נאמרה להקאנזוענשאן של "נשי ובנות חב"ד" ביום אי' עבר. אחרי השיחה
ניגשו להרבי (כרגיל איז) כו"יכ מנשי ובנות חב"ד לבקש ברכה וכוכו. אבי החתן תיקף
הchein וערך השיחה ונדפס בקורין באוֹתָה עַרְבָּה. כשהרבי עלה לחדרו נמסר לו טופס
מהשיחה המודפסת, והרבי שאל בהפתעה "זה מהערבי"?! למחמת בבוקר החזיר הרבי
השיחה עם הגהותיו בכתמי"ק על הטופס המודפס (דבר נדיר ביוטר). פה מופיע ג' הנחתה הות' בלתי מוגה
עמודים מהשיחה (השיחה בשלימותה נדפסה בלקו"ש ח"ח ע' 217 ואילך).

17/1 -

זרוקם דעם ווועט פאָרְהַיֵּפֶן אוֹ סְזָאָל בְּלִיבֶּךָ גָּאנְצְ בְּנֵיכֶן. וּבְנוֹתֵיכֶן,
אוֹזֵיךְ בְּיִין אַלְעָ אַזְׁזַמְּעָן.

פָּוֹן דִּי סִימְגִּים רַוָּאָס דִּי חַמְמִים דַּעֲרַצְיִילֵּן, זַוָּאָס בְּזַכְחָתָם – אֵין
וַיְיַעַר פַּאֲרָדִינְסֶט – אֵין מַעַן אֲרוֹוִיס פָּוֹן מַצְרִים, אֲוֹן אֲרוֹוִיס (וַוִּי
גַּעֲזָוָגֶט) גַּעֲנַצְעָרָה הִיט, אֲוֹן מַעַן דִּי קִינְדָּעָר אֲוֹן מַעַן דִּי קִינְדָּס-קִינְדָּעָר,
זַוָּאָס עַלְיָין מַדְשֵׁס לְקָח טֻוּבָּא (אֲוֹן אֵין נַאֲךְ פִּילָּעָ עַרְפָּעָר), אֲוֹ אַיִינְעָ
פָּוֹן דִּי זַוָּאָן אֵין גַּעֲוָעָן, שְׁלָא שִׁינוֹ את לְבוֹשָׁם, זַיִי הַזָּבָן נִימְתָּא אַנְדָּעָרטָס
גַּעֲמָאָכָּס זַיִיְירָעָ קְלִיְידָעָר; אָס דִּי קְלִיְידָעָר וְוָאָס זַיִי הַזָּבָן גַּעֲדָאָרְפָּט

הראגן אלס אידישע מענער, אונ פֿעַצְיָעַ אלס אִידִיטָעַ פרוּעַן, אונ גַּלְעַט אִידִיעַ טַכְתָּרַדְעַרְ, האבן. זַיִן דָּס גַּעֲרָאָגָן, אונ סְמָחָה אָוֶיךְ זַיִן גַּיְשׁ וְעַמְבָּכְטַּקְיָין אֵינְדָּרוֹקְ וּזְיִי אָרֶץ מְבָרִים אַרְוָם זַיִן גַּיְשׁ אַנוּגְעַטָּן, אַזְוָן וּזְיִי פִּירָן זַיִן. וְאוֹרָם וּוְיַעֲנָדָיק אַז זַיִן זַיִן גַּעַנְפָּן אַז עַם וְחַדְדָּה, כָּנָעַס אַפְּילָו וּוְאַס עַד אֵין "מְפֹזָר וּמְפֹורֶד בֵּין העמִים", אֵין זַעַלְבָּסְטַּפְּאַרְטַּעַנְדְּלִיכְיָיט אָז סְדָאָרָךְ זַיִן לא טִינוֹת לְבּוֹשָׂם, אָז זַעַלְבָּסְטַּפְּאַרְטַּעַנְדְּלִיכְיָיט. אָז מְדַבְּרַת זַעַם גִּימָט נְאַדְרָה דָּבָרְ בְּאַרְבָּות

וועאצ דאמ איז גוינ איענצע פונ זיז יפונדוט. פונ זיז גראונד-

ענבראלע טמען פון דעם קאנזועגעטן - אין נאש וואס עס ווארטפֿר גלייך אין די אויגן, אין דורך וויאמַאי אונגעטען,

אין אויר אין דעם האבן מיר די אונזיזונג פון דער תורה –
וְעַם דָּרָךְ וְזִין לֹא שִׁינוּ אֶהָ לְבּוּשָׂם; אָוֹן נִיטָּן נָאָר מַעַן וּוּסַּעַט
וּדְרָךְ דָּרְרוֹךְ נִיטְּ אֲנוֹוּרָן דָּעַם חַנְּצָוֹן דָּעַם "רְעֵסְפָּעַט", בָּכְדֵי
צְרוּרִים צְוּוִיתָן וּוּלְבָעָמְלָעַט, נָאָר אַדְרָבָה, דָּוְרָה דָּעַם צְעַן עַדְשָׂת
שְׁדֵי פָּעַלְעָדָר צְוּוִיתָן וּוּלְבָעָמְלָעַט זִיךְרָן, אָוֹן דָּאָס אַיְזָן אַפְּלָק
וּוְאָס הַאלָּט זִיךְרָן בָּא זִיְינָעָרְגִּיבָּן, אָוֹן כָּאָפְשָׁ אַפְּילָו אָז-עַם אַיְזָן
מַאל פָּאָרְבָּונְדָן מִיטְּ אַוּוֹרְקִיאָן, דָּעַרְדָּעַקְשׁ עַר זִיךְרָן, אַבְּיָן צָו
פָּהִיטָן זִיְינָעָרְגִּיבָּן אַיְדָעָנְטִיפָּעַט, אָוֹן אַפְּחַיְתָן זִיְינָעָרְגִּיבָּן שְׁטָאָרְקִיאִיט אָוֹן זִיְינָעָרְגִּיבָּן
בָּקָבָק אָוֹן אלָס יְחִידָן – אלָס אַיְינְצָלְגָּעָר פָּעַרְוָאָן; אָוֹן דָּאָס
יְזָן דִּי וּוּגָן וּוּסָעָג פִּירְטָאָרְדִּיסָּט פָּוֹן גְּלוּתָן.

אוֹן נאָך אֲפָרֶת זַוְגֶט פַּעַן אֵין דָעַט, אָז בְּעֵת דָעַר אוּבִירֶשְׁטָעֶר
הַחֲאַט גַּעַזְאָגֶט, אָז דָעַר זַוְגֶט עֲדֹות אָז דִי אַידִיטָע מַפְּחוֹת זַיְינְגָעָן
גַּעַבְלִיבָּן רַיְינָן אָזָן חַילִיק, וּוָאָס דָאָס הַיְינְגָט דָאָך אָפָ (וּוִי דַטְּיָי
זַוְגֶט, גַּעַנוּמָעָן פָּוֹן מַדְרָסָ), אָז דָעַר אַוִיפִּידְוָנָג פָּוֹן דִי פַּרוּעָן
דַּעֲמָלֶט, אָזָן אַיְצָעָר, אָזָן אֵין אֶלְעָדָרוֹת וּוָאָס אֵין צַוְּיָעָן -
אֵין גַּעַוּוֹן בְּלוֹיזָן אַיְזָן-אָזָן-אַיְינְגְּצִיקָעָר אַוִיסְנָאָס פָּאָל, צַוְּיָעָן
זַעַקְמָעָן הַזְּגַדְעָסָט שַׂוְּיָזְנָט אַזְּלָה ד.ה. אָז צַוְּיָעָן מַילִיאָנָעָן מַעֲנָטָן,
אָז גַּעַוּוֹן בְּלוֹיזָן אַז אַיְזָן-אָזָן-אַיְינְגְּצִיקָעָר פָּאָל (אָזָן דָאָס אַוִיך אָז
גַּעַקְמָעָן בְּלוֹיזָן דָעָרוֹף וּוָאָס סְאִיז גַּעַוּוֹן אַפְּגַעַנְגָּרָט אַז
וּפְגַעַנְגָּה (לְכָיִ שְׁטוֹחַ ב. יָא) -

איז פון ווואס האס זיך דאס אונגעעההיין בא דעם אײַין-און-
איינגעיצקן פאל (וועאס וווען נײַט דאס וואלט מען אָפֿילו נײַט געענט
זונען, אָזְן שָׁפּוֹלְגָּן דֶּבֶר קָרְבָּה אָפְנָאָרְן דִּי אַיְּין-און-איינגעיצקע
פארוי) - דערצ'ילען אַשְׁטֵן (וַיְאִרְאֶה בְּדַיְמָה) אָז דאס איז בעוווען דור
עדראָפּ, ווואס בא פִּיר אַיְּין נִשְׁתְּבָּחָן דִּי צְנִיעָות אַיְּין דִּיבָּרוֹ -

- 795 -

הנחתה הגדלה

וְאֵת אֲלֹהָה כַּיְגַּע אֶל־

פָּרוֹזִיעַן אָוֹן טַעֲכַטְעָר בְּכָל מֶקְוּם שָׁהֵם [רוֹאָס יַעֲדָעָה פָּוֹן זַיִן הָאָתָּה
דָּאָךְ דָּעַם טִיטָּול פָּוֹן "בַּת שְׂרָה רַבָּה רָחֵל וְלָאָהָן"] – וְנוּעַט דָּעָר אָוִיבְּעַרְשָׁטָר
אָרוֹזִים גַּעֲמָעָן אִידָּן פָּוֹן אַיְצָטִיקָן גַּלוֹת "כִּימִי צַאתְךָ מַארְץ מְבָרִים",
וְזָאָלָךְ נַחַם קַומְמִיחָה אָוֹן עָר וְנוּעַט זַיִן בַּרְעַדְגָּעָן מִיטָּן
אוֹיְפָהָה יִבְעָנָעָן קָאָפָעָן בְּגַנְגִּינָן וּבְזַקְנִינָן בְּבָנְגִּינָן וּבְבָנְגַּוְתִּינָן,
מִטְּגַנְמַדְקִים מִיטָּן זַיִר דִּי עִינְדָעָר – דִּי זַיִן אָוֹן דִּי טַעֲכַטְעָר אָוֹן דִּי
שִׁינְגִּיקָלָךְ אָוֹן דִּי אָוֹרָ-אַיְנִיגְקָלָךְ, אָוֹן גִּין לְקַבֵּל פָּצִי מְסִיחָה
אַצְדָּקָנָן – אַצְקָעָגָן מְסִיחָה] נַבְּרוֹבָמְשׁ, בְּקַדְרָובָמְשׁ, בְּגַזְאָולָה האַמִּיתָה וְהַלְּימָה.

949

ס' איז דא נאך אן ענין? וויז גערעדט פריער, זייןגען איזין,
אויך וויז זייןגען פאנאדרער געשפרײַט, אן עם אחד. ווואס דאס
אייז דאך בונגע צו יעדערן פון אונז בחוכמי כל ישראל – פילץ די
אָזְגָּדָבָּזָּדָקִּים אָזְןֶן פֿאָרָאִינְצְּקִּיט מִתְּ יַעֲדָר אֵיד ווֹאַ נָּאָר
ער זאל זיך געפֿינְגָּן, אָזְן זַיְכָּר, אַיְן דער גַּרְעַסְטָרָר מסָס, מִיט
אייז ווואס געפֿינְגָּן זיך אַיְן אָרֶץ הקָדָשׁ, אַיְן דער אָרֶץ טוּבָה וְרָחָבָה –
איַן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אָזְן ווּעַלְכָּעַ דַּארְפָּן הַאֲבָן אַ בְּרָכָה מִזְחָדָה – אַ
סְפָּעָצִיּוּלָע בָּרְכָה – אָזְן אַ סְפָּעָצִיּוּלָן שׁוֹץ פָּוֹן דָּעַם אַוְיְבָרְשָׁתָן,
אויף אַרוֹיְסָגְעָמָן זַיְ פָּוֹן דָּעַם מַעַד וּמַכְבָּא אַיְן ווּעַלְכָּעַן מַגְעָפִינְט
זיך אַיְצָמָר.

אוון עס זאל זיין זווי מען האט געלליינט אין דער פרשה, דעם
שבה (**בְּחַזְקָתָה**), "וַיַּעֲבֹר לִבְطָח בְּאֶרְצֵיכְמָלֵט" מען זאל זיין אין א
זיכערן אונן אין ארץ ישראל (אוון עדער איז בכל מקום טහוֹא,
רוֹאָוֹן נָאָר עַד גַּעֲפִינְט זִיךְרָה), אַיְן אַנְךְ אַגְּפָן פּוֹן "וַתַּכְבַּת וְאַיְן מְהִירָה",
או אַפְּילָו וּוֹעֵן מְעֵן וּוֹעֵט זִיךְרָה לִיְיָגָן שְׁלָמָן זאל מען גִּישׁ דָּאָרְפָּן
אנְקוּמָעָן צוֹ אַ שְׁוֹמֵר - צוֹ אַ חִיטָּפָר, וּוֹאָרוֹם מְעֵן אַיְזָה זִיכָּר אָז
אַיְן מְהִירָה, עַס אַיְזָה נִיטָּא קִינְגָּר וּוֹאָט זָאל עַגְּנָעָן ~~מְהִירָה~~ דָּעָרְשָׁעָן
גִּיסְטָן נָאָר פְּגָעָס טָאָן, אַפְּילָו נִיטָּא דָּעָרְשָׁעָן, וּוֹאָרוֹם מְעֵן חָטָאת
הָה, סְוֻמְרָה^{לְאַזְנָה} אַזְנָה דָּעָר אוּבִּיבָּרָה עַדְר הַיְתָה, אַיְן אַנְךְ אַוְפָּן וּוֹאָס "לְאַז
יִגְּנוֹם וְלֹא יָאָן כּוֹמָר יִשְׂרָאֵל", בא אַיְם אַיְזָה גִּיט טִיכָּוֹת דֵי גָּאָבָא
זָאָךְ פּוֹן טַלְאָךְ, וְאָדָרָה, עַד זָאָגָט אַנְךְ אַיְדָא^{לְאַז} וַתִּכְבַּת וְעַרְבָּה שְׁנָחָר^{לְאַז},
עַדְרָה קַעַבְס טַלְאָפָן דָּרְאִיק, וּוֹאָרוֹם אַיְרָה שְׁטָבִי אַוְן בָּאַנְיִיךְ אַיְרָה.

אוֹן אָוִינַפְּ דָעֲרָךְ פָּאַלְקָם עַזְמָאַנְדָּעַם עַגְנִין פָּוֹן גְּנִיעָוֹת,
זְוֹוִי דָעַר פְּסֻוק זָגָטְמָ (דָבְרִים כב, טו) "כִּי הוּא" אַלְקִיךְ מַחְלָךְ בְּקַרְבָּ
דָעֲרָפָאַר וּוֹאָס "לֹא יָרְתָה בְּךָ עֲרוֹת דָבָר"; בְּעֵת דָעַר אַוְיְבָעַרְשָׁסְעָר
זַעַט אַז דָעַר אַיְדִיְעָרְ פָּאַלְקָם, וּזְאוּ נָאַר זַיִי גַעֲפִיכְזָן זִיךְרָ, אַיְזָן בָּא
וַיִּנְטָא קִיְינָן זָאַךְ וּוֹאָס אַיְזָן הַיְפָךְ פָּוֹן גְּנִיעָוֹת, - דָעַמְאָלָט גְּוִיָּט
דָעַר אַוְיְבָעַרְשָׁסְעָר זָוְוִישָׁן זַיִי "לְהַבְּילָךְ וְלַחֲתָה אַוְיְבִיךְ לְפָנִיךְ", אַז
אַלְיִין דָעֲרָךְ מַעַן גָּדְרָנִיט טָאַן, וּוֹאָרוֹתָם דָעַר אַוְיְבָעַרְשָׁסְעָר אַיְזָן זַיִי
צָאַצְלָ, אַזְוֹן עַד גִּיט אַלְיִין מִיטָּזִיךְן כָּחָ "אַוְיְבִיךְ לְפָנִיךְ", אַז דִי אַלְעָ
אַזְוִיְבִים וּנוֹעָרְן פָּאַרְלָאָרָן, אַזְוֹן פָּאַלְן פָּאַרְ דִי אַיְדָן, בֵּין אַז גַם אַוְיְבִיכָ
שְׁלִימָם עַמְלָן זָונְחָתִי טָלוּוֹם בָּאָרֶץ, אַז זַיִי וּנוֹעָרְן אַיְבָעַרְגָּעָרָט, אַזְוֹן
זַוִּוְיָן זַיִי וּנוֹעָרְן דִי וּוֹאָס מַאֲכָן שָׁלוּוֹם אַזְוֹן בְּעֵטָן זִיךְרָ שָׁלוּוֹם בָּאַיְדָן.

הנחת הח' בלוני מוגה

ב. נחפר בהשיכחה, שנcosa בזוגע ל"אתך", הבה גם בזוגע ליעקב לא-
זה ? ויגרַת אֶת־אָמֵן אֶת־אָמֵן ? וְאֵת אֶת־אָמֵן ? וְאֵת אֶת־אָמֵן ?
ל'וֹסִיף כְּאֵת אֶת־אָמֵן ? וְאֵת אֶת־אָמֵן ? וְאֵת אֶת־אָמֵן ?

"אין חלום בלי דבריהם, דבריהם בטלים לשון רבים, כי גם בגוף
לייעקב לא נתקדים החלום.

בגמ' מה ה'ה "דבහים בטלי מ" בחלומו הראשוון דמאלמיים אלומינס ארכויי".
למה א"א לפרש ח"ו ורבותינו למדוו"ו הוא פירושן שני. ולפי פירוש הראשוון
שברש"י, אֵלֹתֶם צְמַחֲמָצָא אֵין דָבָרִים בְּטָלִים בְּחָלוּם אֲמִיתִי (וְאֵם יָשׁ בּוּ דָבָר אֶחָד
שָׁהֵן בְּטָל, הָרֵי זֶה מֻכִיכִים, שְׁבָטֶל בְּנוֹלוֹ). אֶלָּא שְׁמַמָּמֶר אֵחֶד הַדָּבָר - הִי מַתְּהִילָּה.
ומצאפה מתי יבוא", מצד החלום דמאלמיים אלומיניס שבו נרטז רק השחוחות אהינו.

מרכז לעניבי חנוך

MERKOS L'INYONEI CHINUCH INC.

CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N.Y.

ב"ה, ז"א אדר ה'תפ"ג

לחברי הוועד, האברכאים הפטצוז'נים ועוד
אי"א וכו', יצחק גינזבורג, נחן גוראריך,
נאורי בן שמר ייחין.

שלום וברכה:

מכחבט מיום ד' ה' אדר הנקבלו, ובכלל שבעי רצון אלו מחד ממוחורר
הנווער לעוזר בעבודה המל"ח באה"ק, זבורט בהפטה הירחוניים שלנו. ובהנוגע
להצעותיכם, הנה טרם שוכן לדון ולהחליט עליהם, צריך לברר עניינים
אחדים, והננו לבקשכם לעונת לנו על אשלאז'ה בילאלן:

א) באיזה יחס עבודתכם עומדת עט. עבודהה חזועד של אגדות חב"ד? ואמ ב', חבורותיהן, כיצד יסרו שפָעַולָה ז"ל מהעשות פעמים, הינו בדורותיים, הם או הם האנשים, כי לא יחנן שפָעַולָה ז"ל מהעשות פעמים, הינו בדורותיים, פריזן, וכבר באו אנחנו בכחובים נידון. ג'... גאנגןנו לדען אם המחותקים אחריו, שהחעורו לו זה בבזא לאה"ק ידריכו... ח"א, י"ז וכו' ר' אברהם שי,

הפה. מעתם שניאורסאהן
אנו ימינו גלוב נס ציון אצטת הרכבת
באייזולו, כט"ג ותקופה עזקה -

אם להוציא בההוספות לס' לקוטי ביאוריות

בגנין א פכ"ד (משמעות כ"ק אד"ש - נדרש בקובץ יונ"ד שבת ע' כז):

קרו ליה אלקאה דאלקיה ואינעם יכוליהם לעבור כלל על רצונו ית' כו' ולכון

אַיִלָּן עֲוֹבְרֵין רְצׁוֹנוֹ יְתָם, לְעוֹלָמָה : וְהֵא גַּם דְּמַצִּינוּ מָאוֹתָה עֲוֹבָרִים עַל שְׁבֻעַ מִצּוֹת בְּנֵי נְחִילָה אֲלִילָה – בְּיוֹם אַיִלָּן הַמְּרֻבָּאֵב בְּבוֹגָז לְבָנֶגֶן . מִפְנִי רֹוח שְׁמֹת שְׁנָכְנָס בָּנו וּמִמְכָתָה

על האמת שזהו בסתירה למה ذקרו לי אלקא דאלקיה. אבל מצד עצם כמו שנספעו

לעבורה את פי ה' (עיין חנניה כאן), אך שבא על אותו (סנה) קה, ב. זהר ח' י' מהקליפות וסת' האם באופן שלא יעברו ולא ימרדו, וכמו בלוּם שמר לא אוכל

והביאור במה דמיינו או"ה מחייבים מחייב אלוקה למורי - מובן ממש"כ

בבשׁ, המזרות להצעָז סור מזרות אחורות ה', עיני'שׁ. ואכ"מ.

כגפְּגַעַדְעָה "אֲגַרְתָּן תְּאַדְשָׁה" (פָּאִיחּוֹת כ"ד אד"א):

בגדרם פארה יאנס פראלינג ופאנגולנות אט' עניא".

הנוגדים מנגד - אך על האגדה אגדודם שנוגדים פם - יאנו אגדות אגדות בינויןם

זומסודרים הם לפני ענינם.

באגה"ק ס"י (מהערת כ"ק אד"ש בד"ה מאימתי תרמ"ב ע' 5) **אענפ' יי"א ג' ה'ג'ג**
והסוכה ז' טחיכם: בכ"מ ז"א ומשהנו. וראה סוכה טז, סע"ב. טושו"ע או"ה

ונומפַח בטפח לא יתיב. ולהעיר מסוכה – ה,א – פחות בכלים טפח).

באגנזה ק סומ'ס כו (מהערת כ"ק אד"ש בחשיבותם וביאוריהם חוברת 6):

ונמ"ש רז"ל נסגורות בפיילוט לעיל הינו במחה"ט אבל ליפוה"ט קודם מחה"ט

אין בטליטים: נדה סא, ב' וכפוי' התווע' שם (וצע"ק מתנייא הגהה בפל"ו). ו'יל' ע"ל ע"ל
הנדרת מה הטענה - לאן בטליטים? כי אם בטליטים מ"מ בוגר לאיינט ברשכ"א וחכ"י, פ"ר"ג

— הובאה גם בס' סדרי טהרה § נדה שם — אין מזות בטלה למחה"מ). וראה

ג"כ ט' התשובה -lademo'r האמצעי - ח"ב פרק לב.

טח מקומות שזין עליהם בהגהו מהר"ץ חיים בנדיה שם.

[וראה עד"ה כללים מ', ס"ק ריח (ח"ג מס' א, ג וαιילך - הוצאת קה"מ)

דברי חכמים סנ"ג (ח"א א' חתקנסב, סע"ב וαιילך) ושהלך

כשאבי החתן הכהן וערץ הספר "ליקוטי ביאורים בתניאי" (קארף) ח"ב - ליקט מכ"ם בשיחות, מכתבים וכוי' שמוופיעות שם ביאורים של הרבי בתניא (בתוספת לביאורים שנמסרו להרבי שי וויניבערג שלמד על הרדיון) – ונדפסו בסוף הספר. לפניו מענה מהרבי בקשר לאיזו מהוספות אלו, ובדף הבא, הגהות בכתיה"ק לאיזו מההוספות.

פרק ב

מפעל ממש א) אודה"ז קורא לאצ"י עליון — כ"ב בד"ה
עוטה אור כשלמה חור"ב, ב) מפעל — עיין ס' הקיצורים לתגיא
ע' ע"ד דקי על ע"ק, ובמילא מוכן שזו למעלה מאצ"י ואונ-אברך
לזה תיבת ממש. ג) במכ' כ"ק ט"ח אדמור' (משנה תורה"ז, וכע"ה
וודפס בפיש-האטן) מספר בארכיות איך שהצ"צ התעטק בתיבות
אלן, שהרי מפעל פ"י העכער פון וואס מיזאל ניט האלטען, עלי' שאן
למעלה הימנה, וא"ב מהו ממש — ממשות חזש המשוש שתורה לה
וענה לו אודה"ז: מפעל — רצוא, ממש — שוב והפי בזה לעתין:
שע"י חשוב הרוי בזה מנגלים בהנשמה שני הפקים א) ממשות, שייכות
לענינים דחוס המשוש. ב) עילוי יותר גוזל מכל עליות, וכיוזע במעלת
השוב על הרצוא, ועינגן' באור תניא להרשות' דקופיד — ע' קפה.

פרק ז

שעשה ר' בא ב': כ"ה גירסת רבינו חננאל, וכ"ה בילוקט
שמעוני רמו ור' בא. ויש לעיין בד"ס וכשכת ל, ב

הַכְּאָמֵן אֶל
כִּי־אָמֵן אֶל
אָמֵן אֲמֵן אֶל
אָמֵן אֲמֵן אֶל
אָמֵן אֲמֵן אֶל
אָמֵן אֲמֵן אֶל.

ויה"ר מהשיית שייהי ביהם מלא נר מצוה ותורה או
ומאור שבתורה היא תורה החסידות ודרך חסידות

לעילו נשות

הרהורת ר' נפתלי העץ בן הרהורת ר' יצחק יעקב ע"ה
נפטר כ"ט שבט תשמ"ה
וזוגתו מרת תאנה בת הרהורת ר' פרץ ע"ה
נפטרת כי איר תשנ"ו
מינקאוויטש

הרהורת ר' משה אהרון בן הרהורת ר' בן ציון שו"ב ע"ה
נפטר ג' טבת תשנ"ב
וזוגתו מרת רבקה דינה בת הרהורת ר' זאב וואלף ע"ה
נפטרת י"ג מנחם אב תשס"ז
גיסינסקי

הרהורת ר' נחום בן ר' צבי הירש ע"ה
נפטר ז' אדר תשס"ב
וזוגתו מרת שרה רעלקע בת ר' שניואר זלמן מנחם מענדל ע"ה
נפטרת אחרון של פשת תש"ע
וואלאטאו

ר' אריה ליב בן ר' יהושע חנא ע"ה
נפטר יו"ד סיון תשמ"ח
לאופער

לזכות
החתן הרב התמים נפתלי הערצ ש'
והכללה מרת חנה תחיה'
מינקאוויטש

ליום נישואיהם בשעה טובה ומצולתה
יום א', ה' אלול, תשע"א

ולזכות הורייהם וזקוניהם

הרה"ת ר' יוסף וזוגתו מרת פעסיא לאה שיחיו
מינקאוויטש

הרה"ת ר' חיים צבי וזוגתו מרת שרה נעמי שיחיו
וואלאסאו

מרת פיגא ציפא תחיה'
לאופער